

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321200710
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2321200710.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, t.č. Y. D. G. Q., so sídlom V. X, G. Q., dieťa rodičov: matka - P. K., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. Q. XX/XX, B. L., a otec - I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, zastúpený: JUDr. Roman Mada, advokát, so sídlom Gagarinova 32, Nová Dubnica, za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry v Trnave, o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta na uloženie výchovného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 6. mája 2021, č.k. 12P/13/2021-132, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie odňal maloletú I. z osobnej starostlivosti matky a za účelom zabezpečenia odbornej pomoci maloletému dieťaťu nariadil pobyt maloletej v Y. D. G. Q., V. X, G. Q., na obdobie štyroch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 37 ods. 2 písm. b) a d), § 37 ods. 3 písm. a) a § 37 ods. 4, 5 a 7 Zákona o rodine, keď vykonaným dokazovaním zistil, že maloletej existovali problémy, ktoré sú zapríčinené jej neochotou rešpektovať autority v prirodzenom rodinnom prostredí (najmä matku), čo vyplýva z jej svojvoľných opustení domu a zdržiavania sa na matke a rodine neznámom mieste. Správanie maloletej sa nezmenilo ani po tom, čo bola Okresným súdom Piešťany umiestnená do centra, z ktorého utiekla, pričom bola zadržaná v Taliansku. Vzhľadom na uvedené, bolo na základe uznesenia Okresného súdu Galanta, č.k. 12P/13/2021-63 zo dňa 16.02.2021 maloleté dieťa dočasne zverené do starostlivosti Y. D. G. Q., kde sa nachádza doposiaľ. Zo správy kolízneho opatrovníka o maloletej zo dňa 18.03.2021 vyplýva, že návrat maloletej do domáceho prostredia naďalej nie je vhodný a mohol by mať kontraproduktívny vplyv na priebeh výchovného opatrenia v súvislosti so zabezpečením systematickej odbornej starostlivosti poskytovanej špeciálnymi pedagógmi, psychológom, pedopsychiatrom a zdravotnou sestrou v súlade s individuálnymi potrebami a diagnózou dieťaťa. Maloletá naďalej vykazuje známky vypočítavého správania a jej návrat do domáceho prostredia toho času nie je vhodným riešením jej výchovných problémov aj z dôvodu vysokého rizika a možnosti opätovného úteku, jej nevhodného správania sa, udržiavania styku s podstatne starším mužom a celkovo s osobami pochybnej povesti aj v súvislosti s užívaním omamných látok a vysokého rizika ľahkého ovplyvnenia maloletej zo strany takýchto osôb. Vzhľadom na uvedené tak súd mal za preukázané, že ďalší pobyt v citovanom zariadení je nevyhnutný, bude v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, aby s ním bolo naďalej pracované a malo tak možnosť čeliť, resp. zvládať aj situácie v rodinnom prostredí. Na základe zisteného skutkového stavu súd rozhodol o uložení výchovného opatrenia tak,

ako je uvedené vo výroku rozhodnutia a dočasne odňal maloletú I. zo starostlivosti jej matky a za účelom zabezpečenia odbornej pomoci maloletej I. nariadil pobyt v Y. D. G. Q., V. X, G. Q., stotožňujúc sa s návrhom Okresnej prokuratúry Galanta, ako aj jeho dôvodmi, na obdobie štyroch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. Takéto rozhodnutie si vyžaduje správanie maloletého dieťaťa a bude v jeho záujme. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že v návrhu na začatie konania opísali celú chronológiu prípadu a vykonaných opatrení na zabezpečenie odbornej pomoci maloletému dieťaťu alebo zabezpečenie úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloletého dieťaťa z dôvodu problémového správania maloletej, opakovaných útekov, udržiavanie neprimeraného vzťahu s výrazne starším partnerom, ktorého výsledkom je gravidita maloletej. Následne súd prvej inštancie oboznámili s výsledkami šetrenia vo veci maloletého dieťaťa, ktoré vykonalo pohovorom s maloletou I. v jej aktuálnom prirodzenom prostredí, t.j. na adrese zariadenia Y. D. G. Q., do ktorého bola maloletá umiestnená bezodkladne po vykonanej repatriácii na Slovensko z Talianska dňa 17.02.2021. Súčasne súd informoval aj o závažných skutočnostiach a síce, že maloletá I. počas opakovaných útekov užívala omamné látky (pervitín), ako aj o jej závažných vyjadreniach na adresu vlastnej matky, ktorú obvinila z prostitúcie a nabádania jej osoby k vytvoreniu si profilu na sociálnych sieťach tak, aby mohla nadviazať známosť s nejakým bohatým priateľom, prostredníctvom ktorého by si mohla rodina zlepšovať svoju finančnú situáciu. Súčasťou správy zo šetrenia bola aj podaná informácia zo strany CDR Compass, n. o., kde sa zariadenie vyjadrilo k osobe maloletej a uviedlo, že maloletá je veľmi komunikačne zdatná a je nevyhnutné brať ohľad na jej vyjadrenia, nakoľko môžu byť z jej strany účelové. Z priebežnej správy z Y. D. G. Q. zo dňa 17.05.2021 vyplýva, že osobnosť maloletej I. je nezrelá, adolescentná, vo vývine, so známkami povrchnosti. Snaží sa urobiť dojem a pôsobiť v lepšom svetle, je podnikavá, iniciatívna, má rada kontrolu nad vecami a dianím, ktoré sa jej týkajú. Podľa názoru navrhovateľa návrat maloletej I. do domáceho prostredia naďalej nie je vhodný a mohol by mať kontraproduktívny vplyv na priebeh výchovného opatrenia v súvislosti so zabezpečením systematickej odbornej starostlivosti. Prvoinštančný súd však vo svojom rozhodovaní vôbec neprihliadol na všetky hore uvedené skutočnosti, v súvislosti s ktorými sa navrhovateľ domáhal nariadenia výchovného opatrenia, zabezpečenia odbornej pomoci maloletému dieťaťu na zákonom umožnenú najdlhšiu dobu, teda na šesť mesiacov.

4. K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril otec maloletej, ktorý uviedol, že už na pojednávaní dňa 06.05.2021 sa stotožnil s návrhom navrhovateľa. Odvolanie voči uzneseniu súdu prvej inštancie nepodal z dôvodu, že nemal v úmysle nijakým spôsobom neprimerane zasahovať do tak citlivej záležitosti, no je toho názoru, že navrhovateľ konal v najlepšom záujme maloletej, kedy chráni jej práva, keďže sama nemá vo všetkom jasnom a poskytnutie primeraného času vo väčšom rozsahu na rozhodovanie je v jej najlepšom záujme aj s poukazom na poskytovanie odbornej starostlivosti v Y. D. G. Q.. Vzhľadom na to sa stotožnil s odvolaním navrhovateľa a rovnako navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadrila Okresná prokuratúra Galanta, ktorá navrhla napadnuté uznesenie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Odvolanie navrhovateľa považovala za nedôvodné a zmatečné, keďže ako vyplýva z odvolania, toto bolo odvolateľom podané s poukazom na nesprávne právne posúdenie veci, a to v situácii, kedy súd prvej inštancie vyhovel návrhu odvolateľa na uloženie výchovného opatrenia maloletej a napadnutým uznesením nariadil maloletej za účelom zabezpečenia odbornej pomoci pobyt v Y. D. G. Q. na obdobie štyroch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. Podľa názoru prokuratúry súd prvej inštancie zistil skutkový stav úplne a správne, a zároveň prejednávajú vec správne právne posúdil. Súdom určená dĺžka výchovného opatrenia v trvaní štyroch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia nevybočuje z medzí zákonnej úpravy, a preto nie je zrejmé, v čom konkrétne odvolateľ vzhliadol nesprávne právne posúdenie veci. Odvolateľ však evidentne opomenul, že súd uložil výchovné opatrenie na obdobie štyroch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorá doba trvania uloženého výchovného opatrenia doposiaľ nezačala plynúť. Odvolateľ zároveň opomenul, že v zmysle § 37 ods. 8 súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia, pričom ak by súd zistil, že sledovaný účel výchovného opatrenia nebol dosiahnutý, je povinnosťou súdu postupovať podľa

§ 37 ods. 8 Zákona o rodine, v zmysle ktorého, ak je to v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia.

6. K vyjadreniu okresnej prokuratúry sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý zotrval na dôvodoch svojho odvolania. Bol toho názoru, že odňatím maloletého dieťaťa z osobnej starostlivosti matky za účelom zabezpečenia odbornej pomoci maloletému dieťaťu nariadeným pobytom v Y. D. G. Q. na obdobie štyroch mesiacov od právoplatnosti daného rozhodnutia je nepostačujúci.

7. K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadrila matka maloletej, ktorá navrhla, aby bola maloletá zverená do jej opatery. Uviedla, že je jej matka, miluje ju a vie, že jej s láskou pomôže aj k štúdiu.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - navrhovateľ (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 a 2 a § 59 ods. 1 CMP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

9. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 12P/13/2021 je uloženie výchovného opatrenia.

10. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bola maloletá I. dočasne odňatá z osobnej starostlivosti matky a za účelom zabezpečenia odbornej pomoci sa maloletému dieťaťu nariadil pobyt v Y. D. G. Q. na obdobie štyroch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

11. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci pre posúdenie dôvodnosti nariadenia výchovného opatrenia, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil, a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

12. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia vypořiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov, ktorú uplatnili v priebehu prvoinštančného konania, dokazovanie vykonal v celom potrebnom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom, pričom vec i správne právne posúdil. Vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie je v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, aj so zásadami formálnej logiky, pričom pri hodnotení dôkazov nemožno súdu vyčítať žiadne pochybenia, preto nemožno ani polemizovať s jeho skutkovými závermi, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

13. Z obsahu odvolania navrhovateľa vyplynulo, že tento nesúhlasil s nariadením výchovného opatrenia na obdobie štyroch mesiacov, ale podľa jeho názoru bolo dôvodným nariadenie výchovného opatrenia na zákonom umožnenú najdlhšiu dobu, teda na šesť mesiacov.

14. Súd prvej inštancie zdôvodnil, prečo považoval za dostačujúce nariadenie výchovného opatrenia na obdobie štyroch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, keď bolo potrebné dať za pravdu okresnej prokuratúre, ktorá sa tiež vyjadrila k dĺžke výchovného opatrenia, pričom správne poukázala na to, že v zmysle ust. § 37 ods. 8 Zákona o rodine súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Z citovaného ustanovenia vyplýva oprávnenie súdu rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného výchovného opatrenia, ak je to v záujme maloletého dieťaťa.

15. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval napadnuté uznesenie za vecne správne, vydané v súlade so záujmami maloletej, s prihliadnutím na čo ho v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1

CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď prvoinštančný súd správne rozhodol v zmysle § 52 CMP i o nároku na náhradu trov konania.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP.

17. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).